

PAULO
COELHO

*Şeytan ve
Genç Kadın*

40. BASKI

Çeviri: İLKNUR ÖZDEMİR

♥ can
çağdaş

PAULO COELHO

ŞEYTAN VE
GENÇ KADIN

Can Çağdaş

Şeytan ve Genç Kadın, Paulo Coelho

Çeviri: İlknur Özdemir

O Demônio e a Srta. Prym

© 2000, Paulo Coelho

© 2001, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Sant Jordi Asociados Agencia Literaria S.L.U. (Barcelona, İspanya) aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

www.paulocoelhoblog.com

1. basım: 2001

40. basım: Temmuz 2020, İstanbul

Bu kitabın 40. baskısı 5 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzelti: Burçak Başpınar

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Özkaracan Matbaacılık ve Ciltçilik San. ve Tic. Ltd. Şti.

Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62 Bağcılar / İstanbul

Sertifika No: 45469

ISBN 978-975-07-3693-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750736933

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

PAULO COELHO
ŞEYTAN VE
GENÇ KADIN

ROMAN

Çeviri

İlknur Özdemir

♥can

Paulo Coelho'nun Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Simyacı, 1996

Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım, 1997

Beşinci Dağ, 1998

Veronika Ölmek İstiyor, 2000

Işığın Savaşçısının Elkitabı, 2003

On Bir Dakika, 2004

Zahir, 2005

Hac, 2006

Portobello Cadısı, 2007

Kazanan Yalnızdır, 2009

Brida, 2010

Elif, 2011

Akra'da Bulunan Elyazması, 2012

Aldatmak, 2014

Casus, 2016

Hippi, 2018

PAULO COELHO, 1947'de Brezilya'nın Rio de Janeiro kentinde doğdu. Kendini tümüyle edebiyata vermeden önce tiyatro yönetmenliği, oyunculuk, şarkı sözü yazarlığı ve gazetecilik yaptı. 1986'da yayımlanan *Hac* adlı ilk romanının ardından gelen *Simyacı*'yla dünya çapında üne erişti. *Simyacı*, XX. yüzyılın en önemli yayıncılık olaylarından biri oldu, 56 dile çevrildi ve 65 milyon sattı. Coelho, *Brida* (1990) *Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım* (1994), *Beşinci Dağ* (1996), *Işığın Savaşçısının Elkitabı* (1997), *Veronika Ölmek İstiyor* (1998), *Şeytan ve Genç Kadın* (2000), *On Bir Dakika* (2003), *Zahir* (2005), *Portobello Cadısı* (2006), *Kazanan Yalnızdır* (2008), *Elif* (2011), *Akra'da Bulunan Elyazması* (2012), *Aldatmak* (2014), *Casus* (2016) ve *Hippi* (2018) gibi yapıtlarıyla sürekli olarak çoksatar listelerinde yer aldı. 81 dilde yayımlanan kitaplarının toplam satışı 225 milyonu geçti. Bugüne kadar pek çok ödül ve nişana değer görülen Coelho, Birleşmiş Milletler Barış Elçisi ve Brezilya Edebiyat Akademisi üyesidir.

İLKNUR ÖZDEMİR, İstanbul'da doğdu. İstanbul Alman Lisesi ve Boğaziçi Üniversitesi'nden mezun oldu. Almanca ve İngilizceden çok sayıda çeviri yaptı. Başlıca çevirileri arasında *Yalnızlığın Keşfi* (Paul Auster), *Tarçın Dükkânları* (Bruno Schulz), *Stiller* (Max Frisch), *Amok Koşucusu* (Stefan Zweig), *İrlanda Güncesi* (Heinrich Böll), *Saatler* (Michael Cunningham), *Küçük Şeylerin Tanrısı* (Arundhati Roy), *Utanç* (Coetzee), *Katran Bebek* (Toni Morrison), *Bech Döndü* (John Updike), *Gün Boyu Gece Yarısı* (Hanif Kureishi) sayılabilir.

İleri gelenlerden biri İsa'ya,
“İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak
için ne yapmalıyım?” diye sordu.
İsa, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi.
“İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.”

“Luka”, 18:18-19

Yazarın notu

İyi ile Kötü'nün birbirinden ayrılmasıyla ilgili ilk söylence, eski Perslerde ortaya çıkmıştır: Zaman Tanrısı, evreni yarattıktan sonra çevresindeki güzelliğin farkına varır; ancak çok önemli bir şeyin eksik olduğunu hisseder: Bütün bu güzelliklerin tadını birlikte çıkarabileceği biri yoktur.

Tam bin yıl, bir oğlu olsun, diye dua eder. Dualarını kime yönelttiği, söylencede açıkça belirtilmemiştir; aslında kendisi her şeyin hâkimi, en güçlü ve tek efendisidir. Yine de dua eder ve sonunda gebe kalır.

Zaman Tanrısı dualarının kabul olduğunu anlar anlamaz bir oğul dilemiş olmaktan pişmanlık duyar; çünkü dengelelerin ne kadar kolay bozulabileceğinin farkına varmıştır. Ama artık çok geçtir, oğlu doğmak üzeredir. Yalvarıp yakarsa da ancak karnında taşıdığı erkek çocuğun ikiye bölünmesini sağlayabilir.

Söylenceye göre, Tanrı'nın dualarına karşılık olarak İyi (Hürmüz), pişmanlığına karşılık olarak da Kötü (Ahriman) doğar.

Kaygılar içindeki Zaman Tanrısı, rahminden ilk çıkanın Hürmüz olması için çabalar; amacı, Hürmüz'ün kardeşine göz kulak olması ve Ahriman'ın evrende hiçbir şeye zarar vermesidir. Yine de Ahriman, kurnaz ve becerikli olduğu için doğum sırasında Hürmüz'ü bir yana itmeyi ve yıldızların ışığını ilk gören bebek olmayı başarır.

Ne yapacağını bilemeyen Zaman Tanrısı, Hürmüz'e yardımcı olmaya karar verir. Hürmüz ile birlik olup savaşarak

Ahriman'ı alt edecek ve onun dünyaya hâkim olmasını engelleyecek insan ırkını yaratır.

Pers söylencesinde, insan ırkı İyi'nin müttefiki olarak doğar ve geleneklere uygun olarak sonunda Kötü'yü yener. İyi ile Kötü'nün bölünmesini anlatan ve yüzlerce yıl sonra ortaya çıkan bir başka söylenceye tam tersi öne sürülmektedir: İnsan, Kötü'nün elinde oyuncaktır.

Okurlarımın çoğu ne demek istediğimi anlamışlardır: Bir erkek ile bir kadın cennet bahçelerinde yaşarlar, akla hayale gelebilecek bütün zevkleri tadarlar. Bir tek şey yasaklanmıştır onlara: Erkek ve kadın, neyin İyi, neyin Kötü olduğunu bilmemelidir.

RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Âdem'i oraya koydu. Ona, "Bahçede istediğin ağacı meyvesini yiyebilirsin," diye buyurdu, "Ama iyiyile kötüyü bilme ağacından yeme."¹

Günün birinde yılan çıkar ortaya ve onları bu bilginin cennetten daha önemli olduğuna inandırır, o bilgiyi mutlaka elde etmelidirler. Kadın karşı çıkar buna, bunu yaparsam Rab Tanrı bana öleceğimi söyledi, der; ama yılan, başına böyle bir şey gelmeyeceğinden emin olmasını ister, hatta tam tersi olmaktadır: İyi ile Kötü'yü ayırt edebildikleri gün, Tanrı gibi olacaktırlar. İkna olan Havva, yasak meyveden ısırır, bir parça da Âdem'e verir. O dakikadan sonra cennetteki denge bozulur, Âdem ile Havva cennetten kovulurlar ve lanetlenirler. Ama Tanrı, gizemli bir cümle söyler ki bu söylediğiyle yılanı hak vermiş olmaktadır:

Âdem iyiyile kötüyü bilmekle bizden biri gibi oldu.²

1. Eski Ahit, "Yaratılış", 2:15-17. (Ç.N.)

2. Eski Ahit, "Yaratılış", 3:22. (Ç.N.)

Bu olayda da (mutlak hâkim olmasına karşın dua ederken birinden bir şey dileyen Zaman Tanrısı'nın hikâyesinde olduğu gibi) Tanrı'nın kiminle konuştuğuna İncil açıklık getirmiyor –eğer biricikse– neden “bizden biri” dediğine de.

Ne olursa olsun, insan ırkı, ta başından beri, bu iki zıt kutup arasında gidip gelmeye mahkûm edilmiştir. Biz de bugün atalarımızın yaşadığı kuşkuları yaşıyoruz. Bu kitabın amacı, dünyanın dört bir yanında anlatılan söylenceleri de yer yer olayların arasına katarak bu konuyu işlemektir.

Şeytan ve Genç Kadın ile birlikte “Ve Yedinci Gün...” başlıklı üçlemem tamamlanmış oluyor. Üçlemenin ilk iki kitabı, *Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım* ile *Veronika Ölmek İstiyor*'dur. Bu kitapların üçünde de aşkla, ölümle ve iktidarla ansızın karşı karşıya kalan sıradan insanların bir hafta içinde yaşadıkları anlatılır. İnsanda olsun, toplumda olsun köklü değişikliklerin çok kısa zaman dilimlerinde gerçekleştiğine inanırım. En beklemediğimiz anda hayat, cesaretimizi ve değişim arzumuzu sınayacak biçimde meydan okur bize. Demek ki ortada hiçbir şey yokmuş gibi davranmanın yararı yoktur ya da hazır olmadığımızı söyleyerek mazeret aramanın.

Hayat, bize meydan okurken beklemes. Hayat, geriye bakmaz. Bir hafta, alınyazımızı kabul edip etmemeye karar vermemize bol bol yetecek bir zamandır.

Buenos Aires, Ağustos 2000

1

Yaşlı Berta neredeyse on beş yıldan beri her gün kapısının önünde otururdu. Bescos'lular pek de tuhaf bulmazlardı bunu, çünkü yaşlılar, geçmişin ve gençliklerinin hayalini kurar, artık kendilerine ait olmayan bir dünyaya dalgın dalgın bakar, komşularıyla sohbet etmek için fırsat ararlar.

Ancak Berta'nın orada oturmak için geçerli bir nedeni vardı. Yabancı bir adamın dik yokuşu tırmanıp ağır adımlarla köyün tek oteline yöneldiğini gördüğü sabah bekleyişi son buldu. Yabancı'nın dış görünüşü, Berta'nın sık sık kafasında canlandırdığına hiç uymuyordu. Üstü başı eski püskü, saçları gereğinden uzundu, bir karış da sakalı vardı.

Ama yanında birini getirmişti: şeytanı.

“Kocam haklıymış,” diye düşündü Berta. “Burada oturmasaydım, kimsenin bundan haberi olmayacaktı.”

Berta, insanların yaşını pek kestiremezdi, adamın kırk ya da elli yaşlarında olduğunu tahmin etti. “Genç biri,” diye düşündü, tıpkı gençlere yaş biçen yaşlılar gibi. Sonra da adamın köyde ne kadar kalacağını merak etti. Görünüşe bakılırsa pek uzun kalmayacaktı çünkü yanın-

da küçük bir sırt çantasından başka bir şey yoktu. Büyük olasılıkla köyde bir gece geçirecek, sonra da, Berta'nın bilmediği ve hiç de ilgisini çekmeyen bir hedefe doğru yoluna devam edecekti.

Bununla birlikte, evinin önünde oturarak ve onun gelişini bekleyerek geçirdiği bunca yıl boşa geçmiş sayılmazdı; çünkü bu sayede dağların güzelliğinin tadını çıkarmayı öğrenmişti. Bescos'ta doğduğu ve manzaraya alıştığı için daha önce pek de farkına varamamıştı bu güzelliğin.

Berta'nın tahmin etmiş olduğu gibi otele girdi adam. Berta, bu istenmeyen ziyaretçi konusunda rahiple konuşsam mı acaba, diye geçirdi içinden; ama sonra vazgeçti, nasıl olsa rahip kendisini dinlemeyecek ve kocakarı masalı anlatıyorsun, diyecekti.

“Pekâlâ, görelim bakalım neler olacak,” demekten başka çaresi kalmamıştı Berta'nın. Fırtınalar, kasırgalar ve çığlar iki yüzyıllık ağaçları nasıl birkaç saat içinde yerlerinden söküp götürürlerse bir şeytan da göz açıp kapayıncaya kadar her şeyi mahvedebilir. Kötülüğün, kendine Bescos'u seçtiğini bilmenin hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini ansızın anlayıverdi Berta. Şeytanlar gelirler ve giderlerdi ama onların gelmesi mutlaka bir şeyleri bozmazdı. Dünyaya üzerinde dolaşıp dururlardı, kimi zaman neler oluyor, diye bir göz atmaya gelirlerdi, kimi zaman da şu ya da bu kişiyi sınamak için. Ancak pek kararlı olmazlardı, durup dururken hedeflerini değiştiriverir, bunu çoğu kez de kavgadan zevk aldıkları için yaparlardı. Doğrusu, yaptıklarına da değerdi. Berta, Bescos'ta heyecan uyandırıcı, ilgi çekici hiçbir şey olmadığını düşünüyordu: Bir yabancıyı orada bir günden fazla tutacak hiçbir şey yoktu, nerede kalmış cehennem elçisi gibi önemli ve işi başından aşkın birini.

Berta dikkatini başka bir şeye çevirmeye çalıştı ama

Yabancı'nın görüntüsü gözlerinin önünden gitmiyordu. Az öncesine kadar güneşli olan hava, bulutlanmaya başlamıştı.

"Bu mevsim için çok normal," diye düşündü Berta. "Yabancı'nın gelişiyile ilgisi yok bunun, yalnızca rastlantı."

Tam o sırada uzaktan bir gök gürültüsü duyuldu; peşinden de üç tane daha... Gök gürültüsü, arkadan gelecek fırtınanın habercisiydi, ama köydeki söylencelere bakılırsa öfkeli bir tanrının sesi de olabilirdi: artık kendisini hiç umursamayan insanlardan yakınan bir tanrının.

"Belki de bir şeyler yapmam gerekiyordur," diye düşündü Berta. "Ne de olsa beklediğim şey oldu."

Birkaç dakika, çevresinde olanları izledi. Bulutlar köyün üzerinde alçalmıştı; ama artık gürültü duyulmuyordu. İnançlı bir Katolikti Berta, söylentilere ve kör inançlara aldırılmazdı, hele hele Bescos'takilere hiç; bu tür şeylerin kökü ta eskilere, köyün Keltlere ait olduğu günlere dayanıyordu.

"Gök gürlemesi yalnızca bir doğa olayı. Tanrı insanlarla konuşmak isteseydi, böyle dolaylı yolları seçmezdi."

Berta'nın aklı hâlâ bu konuydu ki, yanı başında patlayan bir gök gürültüsüyle yerinden sıçradı. Ayağa kalkıp iskemlesini aldı, yağmur başlamadan eve girdi. Ancak ansızın yüreğine nedenini çözemediği bir korku doldu.

"Ne yapmalıyım?"

Bu Yabancı buralarda oyalanmadan çekip gitse, diye düşündü Berta; köyüne, kendine ve Yüce Tanrı'ya yardım edemeyecek kadar yaşlı olduğunu hissediyordu. Tanrı'nın yardıma ihtiyacı olsaydı mutlaka daha genç birini bulurdu. Hem bütün bunlar kuruntudan başka bir şey değildi. İşi gücü yoktu da ondan böyle düşünüyordu, kocası yanında olsaydı, zaman geçirmesine yardımcı olacak şeyler bulmaya çalışırdı.

Öte yandan, şeytanı görmüştü Berta, bundan kuşku duymuyordu.

Etiyle kemiğiyle görmüştü: Gezgin kılığındaydı.

Paulo Coelho, *Şeytan ve Genç Kadın*'da insanların değer yargılarını temelden sarsmanın hiç de zor olmadığını gösteriyor.

Gözlerden uzak, kuytu bir dağ köyü ve bu köyün dış dünyadan soyutlanmış, kendi halinde, adeta zamanın dışında bir yaşam süren insanları. Köydeki tek genç kadın, küçük otelin barında çalışan güzel Chantal'dır. Gelip geçen avcılarla ya da turistlerle gönül eğlendiren genç kadının tek dileği bu sıkıcı yerden kurtulmaktır. Beklenmedik bir anda köye gelen ve gerçek kimliğini gizleyen bir yabancı, köy halkına, hepsinin yaşamını altüst edecek, değer yargılarını kökünden değiştirecek bir öneride bulunur. Onlara yedi gün süre tanımıştır. Bu süre içinde bu insanlar, yaşam, ölüm, adalet ve dürüstlikle ilgili temel sorunlarla yüzleşecek, yaşam çizgilerini değiştirecek bir karar almak zorunda kalacaklardır. Yabancıya kucak açan köy halkı, onun tehlikeli oyununa alet olurken, "İyi ile Kötü" ikilemi, bu basit insanların örneğinde evrensel boyutlara açılıyor. Paulo Coelho, İyi ile Kötü arasındaki savaşı ve insanın Tanrı'yla ilişkisini konu edinmiş *Şeytan ve Genç Kadın*'da.

#değeryargıları #tekdüzyaşamlar #değişim #yaşam #ölüm #adalet

